

РЕШЕНИЕ

№ 4898

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3712** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Л. И. срещу Решение от 01.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състава по НАХД № 5920 по описа за 2011г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 4448/07.02.2011г., издадено от началник АНД, Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи. /СДВР/. С последното на касатора е наложено, на основание чл.183, ал.2, т.11 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ административно наказание „глоба” в размер на 20 лева за нарушение на чл.40, ал.2 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП С. И. е лишена от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и е наложена глоба в размер на 150 лева за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.,в” ЗДвП, като на основание чл.3, ал.14 от Наредба № Из-1959/27.11.2007г. е постановено отнемане на 4 контролни точки.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като твърди неправилното приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения при издаване на наказателното постановление, както и допуснати такива в хода на съдебното производство. Моли обжалваното решение да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание не се явява, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно и своевременно призован, не изпраща представител и не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено, че на 29.11.2010г., около 00:10 часа, в [населено място], по [улица], пред № 213 неизвестен водач управлява лек автомобил марка „Рено К.” рег. [рег.номер на МПС] , като поради предприемане на неосигурена маневра „движение назад”, реализира ПТП с паркирания лек автомобил „Д.” рег. [рег.номер на МПС] . Водачът напуска местопроизшествието и не изпълнява задълженията си на участник в ПТП. При пристигането на полицейските органи са съставени скица и протокол за ПТП по данни, посочени от водача на лекия автомобил „Д.”. По случая е съставена и докладна записка от Л. Л. - мл. автоконтрольор.

След установяването на собственика на лекия автомобил „Рено К.” рег. [рег.номер на МПС] – С. Л. И., срещу нея е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 679335/12.01.2011г., като последната със съставена от нея декларация посочва, че в деня на ПТП процесният автомобил е бил на сервиз и не е бил в движение. Тя не посочва кой е управлявал автомобила в деня на произшествието.

На основание АУАН № 679335/12.01.2011г. е издадено обжалваното наказателно постановление № 4448/07.02.2011г., с което на касатора на основание чл.183, ал.2, т.11 ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл.40, ал.2 ЗДвП, а на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП е лишена от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и е наложена глоба в размер на 150 лева за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.,в” ЗДвП и на основание чл.3, ал.14 от Наредба № Из-1959/27.11.2007г. - отнемане на 4 контролни точки.

Въз основа на така установеното от фактическа страна и анализа на приобщените по делото доказателства, въззивната инстанция е достигнала до извода, че АУАН № 679335/12.01.2011г. е съставен от компетентен орган при спазване реквизитите на чл.42 ЗАНН, както и че съдържа описание на нарушението, време и място на извършването му, нарушените законови разпоредби. Издаденото въз основа на акта наказателно постановление, съдът приел, че е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при наличие на изискващите се от чл.57, ал.1 ЗАНН реквизити, в рамките на възложените властнически правомощия. С оглед това обосновал извод, че не са налице допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основания за отмяна за атакуваното наказателно постановление само на това основание, както и че правилно е приложен материалният закон.

Тези изводи съдът е достигнал въз основа на доказателствата по делото - писмените доказателства и показанията на разпитаните свидетели. Макар и да са наведени твърдения за обратното на установеното в производството пред въззивната инстанция,

жалбоподателката не е ангажирала в хода на това производство доказателства, които да доведат до други фактически констатации освен посочените в АУАН.

Въз основа на установеното от него съдът е приел, че наложеното наказание е справедливо с оглед тежестта и характера на нарушението, начина на неговото извършване и обществената му опасност, поради което е приел, че жалбата е неоснователна и е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление.

Така постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция.

За извършените нарушения е ангажирана отговорността на С. Л. И. като собственик на л.а. „Рено К.” с рег. [рег.номер на МПС] , съгласно разпоредбата на чл.188, ал.1, изр.2-ро ЗДвП. Съгласно последната, собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Видно от преписката по делото, жалбоподателката отказва да посочи кой е управлявал лекия автомобил по време на извършване на произшествието, поради което следва именно тя да понесе отговорността за посочените в акта нарушения. Предвид това е неоснователно възражението в касационната жалба за нарушение на материалния закон, с оглед свидетелските показания за това че автомобилът е управляван от друго лице.

Правилен е изводът на въззивната инстанция по отношение на първото посочено в наказателното постановление нарушение, а именно на чл.40, ал.2 ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба по време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. Видно от установената фактическа обстановка, подкрепена от показанията на свидетелите, водачът на л.а. „Рено К.” с рег. [рег.номер на МПС] при маневра „движение назад” реализирал ПТП с паркиран автомобил, с което безспорно не е изпълнил вмененото му с посочената разпоредба задължение.

По отношение на второто наложено наказание за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в” ЗДвП, касаторът е санкциониран за това, че като водач-участник в ПТП, при липса на съгласие, относно обстоятелствата около него, е напуснал местопроизшествието. От показанията на свидетелите, както и от административно-наказателната преписка безспорно се установява, че водачът на л.а. „Рено К.” е напуснал местопроизшествието без да дочака органите на Пътна полиция. С това свое действие той не е спазил вменените му с цитираната разпоредба задължения на участник в ПТП. Като е възприел тази фактическа обстановка и въз основа на нея е обосновал извод за законосъобразност на наказателното постановление, районният съд не е допуснал твърдяното в касационната жалба нарушение на материалния закон.

Неоснователни са и твърденията за допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаване на наказателното постановление. Посочените в АУАН за нарушени разпоредби кореспондират с тези в наказателното постановление. Не се установява различие между цифровото и словесното изражение на разпоредбите, съдържанието на акта е възпроизведено в наказателното постановление.

Като е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление съдът е постановил валидно и допустимо решение при правилно приложение на материалния закон, което не страда от пороците, сочени в касационната жалба. Предвид това съдът намира, че последната е неоснователна и обжалваното решение следва да бъде

оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състава по НАХД № 5920 по описа за 2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.